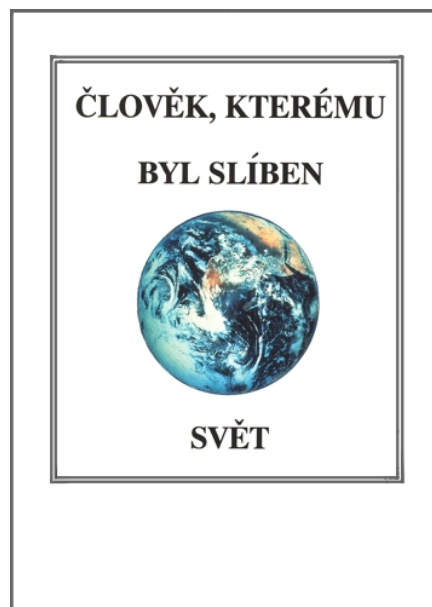

ČLOVĚK, KTERÉMU BYL SLÍBEN

SVĚT

ČLOVĚK, KTERÉMU BYL SLÍBEN SVĚT.

„Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomku na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry.“ (Římanům 4:13)

„On mě slíbil Svět!“ Tato fráze se užívá, když jde o slib nekonečné velikosti. Někdy se to užívá přehnaně, když chceme vyjádřit trpké zklamání.

„On, mě slíbil Svět!“ řekneme o někom, kdo zklamal, ale vlastně nemáme nic.

Mnoho slibů je takových. Naši přátelé tvrdí, že budou při nás, ale v čase potřeby zmizí. Politikové slibují „lepší svět“ před volbami, ale mají sklon k nedodržení slibu, když jsou zvoleni. Státníci slibují udělat svět vhodný pro hrdiny v čase války, ale ignorují jejich potřebu v míru. Moderní věda slibuje osvobodit od lidské bídy, ale třetina světa jde spát hladová každou noc. I náboženské sliby se nesplňují. Mnoho duchovních slibuje jejich shromáždění věčné místo v nebi, ale nedokáží podpořit jejich sliby učením Bible. Mimo to, je to slib, který nikdo nechce, aby se rychle uskutečnil. Nikdo není ochoten uniknout problémům tohoto světa smrtí, aby se radoval jako šťastně vyvolený v nebi. Zde je něco nehmotného a neskutečného o tom věčném místě v nebi, že málo lidí je dychtivých tam pospíchat. Vyhlídka na lidskou „duši“ (cokoliv to znamená), která se vznáší v nehmatatelném prostředí je nudná, jednotvárná, nepřitahující a nepůvabná. Radost ze života, a štěstí by z něho zmizely, kdyby těla navždy zůstala trouchnivět v hrobě a my existovali v netělesném stavu někde jinde. Mimo to, Bible to neslibuje. Neví nic o nesmrtelné duši. Popisuje život a smrt, a obě mohou patřit k věcem, které jsou na věky - Věčný život nebo věčná smrt. Ale o věčném životě, Bible učí, že to bude zde na zemi a v těle. Tělesné zmrtvýchvstání a věčné dědictví na zemi je **naděje** slíbená pro ty, kdo si přejí ji hledat. Smrt a hrob budou vítězně pohlceny až: **„Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost.“ (1.Korinským 15:53-58)**. Bible učí, že smrt přišla s člověkem (Adamem) na počátku, takže vyhlídka tělesného zmrtvýchvstání k věčnému životu je otevřena jen těm, kteří toho touží dosáhnout skrze Krista (**1.Korinským 15:22**). Jeho tělesné vzkříšení jest nám dáno, jako **vzor naděje** pro všechny, kdo po tom touží.:

„Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.“ (Římanům 6:5).

„Každý v daném pořadí: První vstal Kristus, potom po Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.“ (1Korinským 15:23)

„On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit“ (Filipským 3:21).

Co Bůh slibuje každému člověku, který ho hledá ve víře jest to, co slíbil Abrahamovi. A Abrahamovi byl slíben svět! Ale pod podmínkami! A jaké to byly podmínky, to Vám zde toužíme předložit.

Abraham: Příklad víry.

Kdo byl Abraham? Velmi důležitý pro Boží plán je tento věřící člověk, stovky veršů o něm jsou v Bibli. Ve skutečnosti to není přehnané tvrdit, že Bible nemůže být správně chápána, jestliže nemáme důkladné znalosti o něm, a o slibech, které Bůh dal Abrahamovi. Bible o Abrahamovi zaznamenala:

„Nepropadl pochybnosti o Božím zaslíbení, ale posílen vírou vzdal čest Bohu v pevné jistotě, že Bůh je mocen učinit co zaslíbil. Proto mu to bylo počítáno za spravedlnost. To, že mu to bylo počítáno, nebylo napsáno jen kvůli němu, nýbrž také kvůli nám, jimž má být započteno, že věříme v toho, který vzkřísil s mrtvých Ježíše, našeho Pána...“ (**Římanům 4:20-24**).

Abraham uvěřil, měl velikou víru, vzdal slávu Bohu a byl plně přesvědčen, že Bůh vykoná co slíbil. Jeho příklad víry poskytuje vzor pro všechny, jak se má chovat ten, kdo touží po věčném životě. Jak studujeme jeho životopis, je zřetelné, že poskytuje nádherný příklad o tom, co Bůh požaduje od člověka, který bude zachráněn.

Povolán z Uru.

Popis jeho života začíná prohlášením, že Abraham obdržel Boží poselství v jeho rodném městě Uru, Bůh žádá po Abrahamovi, aby odešel z jeho rodného města, bezbožného prostředí a odešel do země, kterou mu Bůh ukáže. (**Genesis 12:1-3**) Málo bylo známo o Kaldejském Uru až do roku 1922, kdy archeolog Leonard Wooley byl pověřen Britským muzejem, aby kopal na zříceninách starobylého města na břehu Eufratu, jehož zříceniny byly nalezeny před sto lety, ale nebyly prozkoumány do detailů. Čas a písek pouště schoval město před očima člověka tak, že se to zdálo, jako by to byl veliký kopec. Avšak, jakmile se archeolog dostal skrze kůru a obnažil zříceniny, bylo odhaleno město, které jednou znalo přepych a vysokou civilizaci. Bylo jasné, že Abraham nebyl primitivní, kočovný pastevec, jak někteří mysleli, ale člen vysoce civilisované společnosti.

Na vrcholu své slávy, město Ur bylo střediskem kultury a vzdělání. Knihovny s tisíci knihami, které obsahovaly rozsáhlé a různorodé náměty. Historie města Ur byla rekonstruována ze zřícenin minulosti, která se táhla zpět do doby předpotopní, důkaz, který archeologové potvrdili při kopání do hlubších vrstev země. Ur měl své vlastní království a šlechtu a ovládal sousední města. Ur byl hlavní město - ústředí pro uctívání boha měsíce. Předtím, poloha města Uru byla věc dohadů a debat, ale nyní jeho existence jest potvrzena a bez pochyby. Vykopávky daly pevnou podstatu popisu života jednoho s těch nejvýznamnějších mužů v historii, kterou zaznamenala Bible.

Mezi jiným jest potvrzeno, že Abraham byl vychován v prostředí uctívajícím modly. Pravděpodobně byl původně uctívačem falešných bohů, které potom odmítnul, po poznání jednoho pravého a živého Boha.

Národu Izraelskému, který vzešel s Abrahamem bylo řečeno:

„Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Vaši předkové, Terach, otec Abrahamův a otec Náchorův, sídlili odedávna za řekou Eufratem a sloužili jiným bohům. Vzal jsem vašeho otce Abrahama odtamtud za řekou a provedl jsem jej celou

kenaanskou zemí...“ (Jozue 24:2-3)

Proč Bůh povolal Abrahama z takového prostředí? Proč vybral právě jeho, proč právě jemu prokázal tuto poctu? Bůh rozeznal kvalitu jeho charakteru, muže, který se nechá modelovat pro Boží záměr. Tak podobně o mnoho let později, Bůh viděl kvalitu charakteru u Pavla, který byl velký pronásledovatel následovníků Krista, viděl muže vysokého principu, a tak sílu kterou předtím vydává na potlačení pravdy, po poznání, tuto pravdu nekompromisně obhajuje. Boží povolání přimělo Abrahama odvrátit se od uctívání falešných bohů a odejít z prostředí ve kterém žil. A hledat pravdu! Ve společnosti svého otce Teracha, a bratra Náchora a jeho synovce Lota a své ženy Sarah, Abraham opustil Kaldejský Ur a pokračoval severo-západním směrem podle karavanové cesty. Šel podle břehu řeky Eufratu asi 1000 km od Perského zálivu do Malé Asie, až přišli do města Cháranu.

Rozcestí Abrahamova života.

Jména míst, která prošel Abraham na své cestě jsou velmi významná. Mají ten význam, že pomáhají vyobrazit příběh, který nám odhalí v příběhu života Abrahama, způsob života každého muže neb ženy, kteří chtějí úspěšně sloužit Bohu. Například „Ur Kaldejský“ znamená „*Světlo Kaldeje*“ a tak jak „světlo“ a „znalost“ jsou synonymní výrazy v Bibli, jméno označuje, že Abraham se odvrátil od „Světla“ nebo „Znalosti Kaldejské“ - přesně jak to Bůh požaduje po věřícím, aby se odvrátil od lidské filosofie a náboženské falešné nauky. Kaldejští měli vysokou reputaci ve výkladu tehdejších náboženství a bylo běžné jít k věstci, zaklínači nebo hvězdopravci (přečti **Daniel 2:2-5**). Bylo to středisko pro uctívání falešných bohů té doby. Jestli Abraham měl sloužit Bohu přijatelně, musel se od všeho odvrátit, což on učinil.

Slovo „**Cháran**“ jest též významné. Znamená „*osvícení*“, poněvadž jen jedna cesta měla osvítit toho, kdo po ní jde. A skutečnost byla, že v těch dobách Cháran byl konečná stanice karavanových cest a vedlo z něho mnoho cest do celého tehdejšího světa. Bylo to tak vhodně pojmenováno proto, že s pohledu na Abrahamův životopis, je prokázáno, že to byla důležitá křižovatka vedoucí k myšlenkovému osvícení. Terachova rodina slyšela Boží příkaz, který žádal opustit Ur a jít do země, kterou jim ukáže. (**Genesis 15:7, Skutky 7:2**) a oni částečně poslechli. Jeho rodina byla Božím slovem osvícena a otázka nyní byla: „Budou pokračovat?“

Víra a odvaha byla potřebná k další cestě. Cháran byl přední stráž Babylonu a přejít přes řeku Eufrat do země kenaanské, jak Bůh nařídil, znamenalo, že budou muset opustit místo, kde se cítili bezpečni a které znali, a odejít do země, kde nevěděli co je čeká. Do země obývané lidmi, kteří odporovali uctívání pravého Boha.

Po nějakou dobu, rodina zůstala v Cháranu. Málo podrobností jest zaznamenáno co se tam přihodilo. Pravděpodobně byl nějaký odpor jíti dále. Pak Terach, starý otec té rodiny zemřel v Cháranu. A nyní znovu Abram, (jak byl Abraham tehdy nazýván) slyší Slovo Boží: „**Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu!**“ (**Genesis 12:1**). Rozkaz odejít z „domu otce“ a rodiště znamenalo, že někteří s rodiny odporovali nařízení od Boha oddělit se od jejich současníků a překročit řeku Eufrat do země, která jim bude ukázána. V originálním hebrejském jazyku toto prohlášení je vyjádřeno v rozkazovacím způsobu, aby ukazovalo důležitost žádosti. Má být čteno: „*Odejdi Ty, pro sebe...*“ to znamená, že

by to byla výhoda pro Abrahama, když to učiní, bezohledu na to co udělá zbytek jeho rodiny. A s touto žádostí byli připojeny sliby. Vzácné převeliké sliby, které jsou později popsány v Bibli. **(2Petr 1:4)**

„Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním! Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ **(Genesis 12:2-3)**

V Galatském kapitola 3 a verš 8, Pavel učí, že v těchto slibech Evangelium bylo kázáno Abrahamovi. Necht' čtenář zváží Pavlova slova. Jeho slova znamenají, že když čtenář zanedbá **porozumět slibům daným Abrahamovi**, nemůže pochopit Pravdu Evangelia, která ho může zachránit. Tato skutečnost ukazuje **důležitost** těchto fakt. Bible učí, že Kristus se narodil, aby potvrdil sliby dané otcům, tedy *i Abrahamovi* **(Římanům 15:8-9)** přijetí této Pravdy otevře cestu k věčnému životu zkrze zmrtvýchvstání. **(Petr 1:4, 1Korinským 15:1-2)**

A co je velice krásné, my dnes sledujeme, jak pomalu, ale jistě se sliby naplňují. Slib, který byl dán Abrahamovi, může být rozdělen na čtyři části:

- 1) Národní slib: „**Učiním tě velkým národem**“
- 2) Osobní slib: „**Požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním.**“
- 3) Obecný slib: „**Požehnám těm, kdo žehnají tebe**“
- 4) Mezinárodní slib: „**Tbou si budou žehnat veškeré čeledi (národy) země.**“

Ani jeden s těchto slibů nebyl doposud splněn. Abrahamovi potomci (Izrael) nejsou velký národ. Abraham sám je mrtev, těch kdo ho žehnají je jen malý počet a jsou to jen smrtelníci. Národy jsou ve stavu odporu a násilí. Všechno lidstvo je spíše pod kletbou nežli požehnáním.

Prostor nám nedovoluje vysvětlit všechno tak, jak by bylo třeba. Naléháme na vás, studujte tyto sliby, neboť jsou klíč, jak otevřít zbytek Písma. Dlužíte sami sobě vypátrat tyto věci, stejně jak Abraham udělal, když dostal pokyn od Boha. Ale chceme Vám ukázat, že můžete mít dokonalou důvěru v tyto sliby, které se začínají uskutečňovat, sledujeme — li události ve světě.

Slib se začíná uskutečňovat.

Uvádíme pozornost na první část slibu. *Národní slib*. Židé, lidé z Izraele jsou potomci Abrahamovi. Ale v celé jejich dlouhé a barevné historii, Slib, který byl dán Abrahamovi se zatím neuskutečnil, oni nikdy nedosáhli, aby byli opravdu „Velký národ“. Po několik roků, pod Davidem a Šalomounem, dosáhli nějaké slávy, ale ta neměla dlouhého trvání a skončila občanskou válkou a rozdělením. Potom, protože byli stále neposlušní a nesloužili Bohu, Bůh národ zavrhl a byl roztroušen do všech částí světa, jak On varoval. **(5Mojžíšova 28:49-52, 63-67)** A tak je tomu doposud. Ale úžasný jev historie nastal. I když národ byl rozdělený a roztroušený po celém světě mezi pohany, nikdy se nepřizpůsobili. Zůstali Židé kdekoli žili, ať žili v Číně, Evropě, Americe nebo Austrálii. Zůstali lidé oddělení a všeobecně nenáviděni. Stali

se, jak Bůh varoval předmětem úděsu, posměchu a pořekadel mezi všemi **národy**. (**5Mojžíšova 28:37**)

Proroctví Bible bylo splněno v této skutečnosti. Lidé Izraele byli dáni pod veliký nátlak, pod mocné tyrany, jako Hitler, který se je snažil zničit, **ale nemohl. Boží slovo bylo dáno:**

„Já budu s tebou, je výrok Hospodinův, a zachráním tě. Učiním konec všem národům, mezi než jsem tě rozprášil, ale tobě konec neučiním. Potrestám tě ovšem podle práva, bez trestu tě neponechám.“ (**Jeremiáš 30:11**).

V obsahu tohoto prohlášení, Bůh vyhlásil, že On je vrátí do Svě země, shromáždí je zpět a „...v posledních dnech to pochopíte“ (**verš 24**).

Dnes v těchto „posledních dnech“ Izrael je znovu národ. V roce 1948 byl znovu obnoven jako stát, pomocí rozhodnutí Spojených národů a ve shodě s proroctvím Bible a Slibu, který byl dán Abramovi. Uvažujte o významu těchto následujících slov:

„Hle, já vezmu syny Izraele zprostřed pronárodů kamkoliv odešli, shromáždím je ze všech stran a **přivedu je** do jejich země. Učiním z nich jediný **národ** v zemi na izraelských horách a **jediný král** bude králem všech...“ (**Ezechiel 37:21-22**)

Všimněte si toho postupu:

- 1) Lidé vráceni na původní místo,
- 2) Národ obnoven,
- 3) Království ustanoveno.

Historie nám odhaluje zachování Izraele, navzdory trpkému a násilnému pronásledování Židů. A dnes svět je svědkem obrození národa. Po první světové válce se Židé navrací do jejich země, po druhé světové válce byl národ obnoven, a po třetí světové válce, uvidí obnovení Království.

Kdo bude králem? Ten, kterého ukřižovali před 1900 lety! Ten, který byl narozen a který zemřel jako **Král židů (Matouš 2:2, 27-37)**. Zavrhli jeho královskou důstojnost ve prospěch „císaře“, ale On se vrátí, aby vládl jako Král z Jeruzaléma. Proroctví Bible předpovídá:

„V onen čas nazvou Jeruzalém Hospodinovým trůnem a shromáždí se v něm ke jménu Hospodina v Jeruzalémě všechny pronárody a nikdy už nebudou žít podle svého zarputilého a zlého srdce.“ (**Jeremiáš 3:17**)

Proč Bůh toto dělá pro Židy? Protože jsou poslušní? Zcela určitě ne! Poněvadž Ho uctívají? Též ne, neboť Bible prohlašuje:

„Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů.“ (**Římanům 11:25**)

Proč tedy potom Bůh toto vše, dělá pro Židy? Pro Slib, který Bůh dal Abrahamovi! Slib ve kterém celý svět byl slíben muži jménem Abraham! Toto je základ, abychom mohli porozumět Božím záměrům. Bůh sám to vyjádřil jasnými slovy: „**Toto praví Panovník Hospodin:**“ Nečiním to kvůli vám izraelský dome, nýbrž kvůli svému svatému jménu, které jste znesvěcovali mezi pronárody, kamkoliv jste přišli. Opět posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi pronárody, jméno, které jste vy uprostřed nich znesvětili. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, je výrok Panovníka Hospodina, až na vás ukáží před jejich očima svou svatost. Vezmu vás z pronárodů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší země. **(Ezechiel 36:22-24)**

Bůh dále prozrazuje, že Izrael bude plně obnoven pod Kristem, jejich králem a Izrael dosáhne velikosti a slávy, kterou ještě nikdy nezažil.

Slib Abrahamovi bude splněn: „Učiním tě velkým národem!“

A Abraham bude vzkříšen, aby to vše viděl, poněvadž v prohlášení, že Bůh učiní jeho jméno veliké, Bůh mu též slíbil věčný život a věčné - trvalé dědictví na této zemi. Návrat Pána Ježíše Krista na zem a úplné obnovení Izraele, upraví cestu pro nové uspořádání zde na zemi (vláda bude složená s nesmrtelných lidí) a to přinese požehnání do celého světa. A všechny čtyři aspekty slibu dané Abrahamovi budou splněny!

Ale vzrušující, ve víře povzbuzující a nádherná skutečnost je, že v dnešních událostech, vše se točí zvláště okolo „Středního východu“ a to, nasvědčuje o brzkém splnění slibu, který byl dán Abrahamovi. A slova Hospodinova jsou nám zárukou, že vše bude splněno. „...**protože Hospodin vybuduje Sijón, ukáže se ve své slávě.**“ **(Žalm 102:17)** O krásné budoucnosti nelze pochybovat, jestliže půjdeme po Boží cestě, budoucnost se bude vytvářet přesně tak, jak je v Bibli slíbeno.

Abrahamova rodina.

Poslušen Božího rozkazu, pobídnut slibem, který mu byl dán, Abram neváhal. Zanechal svoje příbuzné, kteří nechtěli odejít a odešel s Cháranu, přešel řeku Eufkrat a vstoupil do země kenaanské, jak Izrael byl tenkrát nazýván **(Genesis 12:4-5)**. Než ho budeme sledovat v zemi kenaanské, zamysleme se nad čtyřmi muži, kteří slyšeli Boží poselství a též odešli s Uru s Abrahamem. Oni nám představují různé typy lidí, kteří slyší Boží evangelium.

Terach - který otálel s rozhodnutím, příliš dlouho odkládal cestu a zemřel v Cháranu.

Náchor - jehož jméno značí „*chrápal*“, choval se podle toho a neprobudil se dostatečně, aby dbal na Boží nařízení a pokyny. Vnitřně spal. Lhostejný k nutnosti jeho záchrany ke spasení.

Lot - jehož jméno znamená „*zastřený*“, následoval Božího rozkazu pod vedením jeho strýce Abrahama, ale protože postrádal jasnou vidinu budoucnosti, toho co Bůh slíbil, zabloudil do špatného prostředí Sodomského. Představuje nám typ člověka, který přijal Boží pozvání ke spasení, rozhodl se jít po Boží cestě, (i prošel skrze křestně vody jako Abraham, když překročil přes řeku Eufkrat - **Marek 16:16**) ale

nakonec podléhá nátlaku světa.

Abram - muž víry, jeho původní jméno znamená „*vyvýšený otec*“. Abram překročil přes řeku, poněvadž Bůh to naléhavě žádal. Abram věřil a proto uposlechl ve všem, co Bůh nařídil. (**Genesis 18:19**).

Každý člověk na světě, který uslyší Boží pokyny ke spáse, může být zařazen do jednoho z těchto typů. Někteří odkládají Boží nabídku jako **Terach**, až je pozdě, nebo jsou lhostejní ke své budoucnosti, jak to udělal **Náchor**. Jiní se zapomenou držet naděje, kterou dává evangelium, jako **Lot**. A někteří jednají podle příkladu **Abrama**, který byl věrný a poslušný Boha, a jehož jméno oznamuje „*vyvýšený otec*“.

Abraham: Hebrej.

Abraham se vydal na cestu, přesně tak, jak mu Bůh řekl. Překročil řeku Eufrat a vstoupil do zaslíbené země. A jeho postavení se změnilo. Byl znám jako „Hebrej Abram“ (**Genesis 14:13**) Slovo **Hebrej** znamená „*jeden, který překročil*“ a označuje člověka, který je stranou - **oddělený**. Kenaanci viděli v Abrahamovi cizince. Nebyl jako oni naopak velmi se od nich odlišoval. Byl to muž, *kteřý přešel z druhé strany řeky, který překročil* a tak se dostal z cesty, která vede k smrti na tu, která otevře cestu k životu. Lidé, mezi kterými nyní žil, neměli úctu k Bohu nebo jeho Slovu. Byli sice pobožní, ale měli falešné náboženství. Mezi nimi Abraham žil jako „cizinec a poutník.“ Cizinec poněvadž zůstal oddělený. Poutník, poněvadž putoval, ale věděl kam jde, měl pro co žít a velikou naději před sebou ve kterou doufal a která ho povzbuzovala. (**Židům 11:13-16**)

Je nazván „**Otec věncích**“ (**Římanům 4:11**), to znamená, že dal základ pro lidi, kteří spoléhají na to v co doufají, a jsou povolání jako Abraham - Boží lid. Shromáždění věřících, ti kdo přijali Boží pozvání jako Abraham, věří co Abraham a jim patří i smlouva s Bohem. Církev, shromáždění věřících, v Apoštolských časech měla členy, kteří odešli od náboženských vyznání, společenského a politického života v jejich době, jako Abraham odešel z Cháranu. Ačkoliv byli pohané podle těla, stah se „Hebrejci“ skrze víru. (**Efezským 2:11-13**). Evangelium pro ně určilo naději zaslíbení „**Naděje Izraele**“. (**Skutky 26:6-7, 28:20**) Po překročení „přes“ a to značilo od cesty ve světě, která vedla k smrti, na cestu života v Kristu, ztotožnili jejich důvěru a víru s Abrahamem. (**Římanům 4:11, Jan 8:39, Galatským 3:8,29**) Jejich postavení je vyjádřeno v Bibli následujícími slovy: „**Bůh projevil pohanům svou milost a povolal si z nich svůj lid (lid svému jménu)**“ (**Skutky 15:14**.) Všem, kdo uposlechnou Boha, je nabídnuta naděje věčného života povzbudivými slovy:

„A proto, vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Hospodin a, ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu a, budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů“ (**2Korinským 6:17**). Toto je cesta k věčnému životu. Požaduje jednoduché oběti, ale její odměny to nahradí stonásobně nyní i v čase přicházejícím. (**Matouš 19:28-30; Marek 10:30**)

Nejsme povoláni fyzicky odejít s míst našeho pobytu, ale musíme se oddělit ze sociálního, politického života, a falešného náboženského učení, jestliže se chceme Bohu zalíbit. Způsob, jak přejít z cesty vedoucí ke smrti a překročit na cestu, která vede k životu, je přijetí Pravdy v Kristu a pokořit se tím, že se podrobíme křtu

ponořením do vody. Pán Ježíš řekl apoštolům:

„Jděte do celého světa a kažte Evangelium všemu stvoření. Kdo UVĚŘÍ a přijme KŘEST, bude SPASEN;“ (Marek 16:15-16)

Povolání Abrahamovo je příklad a výzva pro ty, kdo poslechnou jeho příkladu tak, jak Bůh prohlásil v jeho Slově. Je to výzva, abychom vyšli ze světa bezbožných, jak to udělal Abraham a zasvětili život Bohu tak, jak to žádá.

Do země zaslíbené.

Na Boží povolání Abraham — Hebrej, poslechl Božímu příkazu a vydal se do země přislíbené Bohem a přišel tam. (**Genesis 12:5**). Příběh udává, že tenkrát v této zemi žili Kenaanci. (**Genesis 12:6; 13:7**).

Tato na první pohled nedůležitá poznámka má velký význam. Kenaanci byli velmi nemravně zkažení lidé. Archeologie odhaluje, že sice měli určitou formu náboženství, ale ne podle Božích ustanovení. Politicky tedy, Kenaanci vládli v zemi zaslíbené, ale morálně ji znečišťovali. Proto tedy Abraham musel zůstat oddělen od těchto lidí. Práví křesťané jsou vyzváni, aby jednali podobně co se týče společenského, politického a náboženského způsobu života. Dnešní doba je doba velikého zla, ve které Bohu a jeho Slovu není poskytnuta úcta. Ta slabá vrstva úcty, která mnohdy zatajovala špatnost člověka je dnes odstraněna. Tak, jak Kristus varoval (**Lukáš 17:26-29**) a tak, jak Bible předpovídá (**2Timoteovi 3:1-5**). Člověk se stává úplně zatvrzeným ve hříchu a špatnosti. Zločin, nemravnost a násilí dosahují velkých rozměrů a lidstvo je na konci času, který je určený, aby vládli. Lidstvo směřuje ke krizi, ke zkáze, která je popsána v Bibli jako Harmagedon.

Cesta moudrosti je následovat poslušného Abrahama. Období v jeho duchovním vývoji byly následující:

1. **Prvně se kořil modlám, uctíval falešné bohy.**
2. **Poslechl pokynů pravého Boha a poznal bláhovost jeho předešlého žití.**
3. **Učil se evangelium, které mu bylo kázáno, skrze Boží sliby.**
4. **Oddělil se od předešlého způsobu života a žil jako cizinec a poutník v zemi, která mu byla zaslíbena.**
5. **Stal se člověkem víry, doufal v naději věčného života a že jednoho dne zdědí zaslíbenou zemi.**

Toto jsou kroky, které i my musíme udělat, abychom se zalíbili živému Bohu a získali slíbenou odměnu.

1. **Odporuj sociálním, politickým a náboženským nařízením, které jsou v protikladu s Božími požadavky.**
2. **Stále se zdokonaluj v porozumění Slova Božího.**

3. Přijmi evangelium s nadšením.
4. Svoje první kroky k záchraně, začni skrze křest.
5. Dodržuj oddělení od světa kolem nás a očekávej příchod Pána Ježíše Krista, který udělí těm věrným, nesmrtelnost a věčné dědictví na zemi.

Výhody ze života v Kristu.

Jsou veliké výhody pro toho, kdo jde s Kristem. Za prvé je to spokojenost nad způsobem života, který má účel a vědomí Boha. V životě s Kristem je cíl, úplně jiný a odlišný od neúčelného, pomíjejícího života, který žijí lidé dnes. Abraham, bylo nám řečeno, byl „cizinec a poutník v zaslíbené zemi“ (**Židům 11:9**). Cizinec je ten, který je oddělen od vrstevníků, ale poutník je ten, který ví kam míří, jde ke stanovenému cíli, poutník, který má cíl v dohledu. Každý krok, který poutník udělá ho vede blíže k cíli jeho života.

V případě Abrahama, cíl před ním byl předložen „**Naděje na to, co bylo zaslíbeno**“ (**Skutky 26:6**). On žil ve víře a v očekávání, věděl že jednoho dne i když zemře bude vzkříšen z mrtvých, aby dostal věčné dědictví na zemi. Toto byla i naděje apoštolů, základ na kterém křesťanství bylo budováno. Pavel prohlásil:

„Jsem souzen pro naději ve zmrtvýchvstání“ (Skutky 23:6)

„Nyní stojím před soudem, protože trvám na zaslíbení, které dal Bůh našim otcům,“ dále řekl jeho obviňovatelům „**Což se vám zdá neuvěřitelné, že Bůh křísí mrtvé?**“ (**Skutky 26:6-8**).

„Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný.“ (**Římanům 2:7**)

A o těch, kteří vyhlíží tuto naději, Bible říká:

„Ve víře zemřeli ti všichni i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci“ (**Židům 11:13**). Tito lidé žili v radostném očekávání Krista, který je vzkřísí ze smrti.

Jak Daniel prohlásil:

„**Mnozí z těch**, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůz“ (**Daniel 12:2**).

Daniel neučí, že **všichni** lidé, kteří spí (v hrobě) budou vzkříšeni, ale učí, že jen **mnozí** budou vzkříšeni. Budou vzkříšeni jen Ti, kdo poznali Boží záměry a tím podléhají Božímu soudu. Obdrží buď věčný život nebo zažijí „druhou smrt“ (**Zjevení 20:14**). Pavel učí, že „sám Pán sestoupí s nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve“ (**1Tesalonickým 4:16**).

Mezi těmito vzkříšenými ke slávě bude i Abraham. Bůh mu slíbil:

„Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním!“ (Genesis 12:2). A Pán Ježíš vysvětlil jak to bude vyplněno.

„Tam bude pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jákoba i všechny proroky v Božím království, a vy budete vyvrženi ven“ prohlásil k Židům v jeho dnech (Lukáš 13:28).

Abrahamův osud.

Abraham potom nebude více „cizinec a poutník v zemi“, ale bude čestný přítel Pána Ježíše Krista, zdědí přislíbenou zemi a bude vládnout s Kristem v Božím království, které bude rozšířeno po celém světě, poněvadž: „Hospodin bude Králem nad celou zemí...“ (Zacharjáš 14:9). V očekávání tohoto slavnostního času, žalmista potvrzuje:

„Hospodin je Králem navěky a navždy, pronárody zmizí z jeho země. Tužbu pokorných vyslycháš, Hospodine, jejich srdce posiluješ, máš pozorné ucho, zjednáš právo sirotkovi, právo zdeptanému; člověk na zemi už nebude vzbuzovat strach“ (Žalm 10:16-18). Veliké převraty jsou tímto předpovězeny. Kristus bude vládnout jako král; Jeho vláda založí právo a spravedlivý soud. Životní potřeby budou lidstvu poskytnuty a též jejich duchovní potřeby budou uspokojeny. Nikdy více nebude „člověk země“, utiskovat. Tento výraz patří těm, kteří jsou „ze země, pozemští“, to znamená ti, kteří žijí jen pro sebe a podle svých špatných a zlých tělesných představ, bez ohledu na druhé.

Abraham dědic světa.

Během putování, Abraham a Lot prošli celý tehdejší známý svět. Vyšli z Kaldejského Uru v Babylonii a vydali se do Cháranu, cestovali na jih skrze Syrii a Palestinu, ubírali se dolů skrze Egypt a zase táhli zpět směrem na místo mezi Bét-elem a Ajem, kde vybudovali oltář a uctívali Hospodina (Genesis 12:8). Procestovali tehdejší celý svět! Zde, bohužel došlo k rozepři mezi pastýři stáda Abramova a pastýři stáda Lotova. A tak se rozešli. Lot si vybral dobře zavlažený okrsek Jordánu směrem na východ. V této oblasti lákala blízká města Sodoma a Gomora. Lot zanechal Abrahama — poutníka jeho samotě a zamířil do společnosti hříšného města Sodomy. Jeho oči byly „zastřeny“ (tak značí i jeho jméno), neviděl co Bůh zjevil, a proto myslel, že Sodoma nabízí půvabnou změnu v jeho samotě. Ale, byla to pouhá iluze. Nakonec celá jeho rodina podlehla zlému prostředí, do kterého je Lot sám zavedl a který nakonec jen o vlasek unikl jeho vlastním životem. A toto bude zkušenost mnoha dnešních lidí, kteří odmítají zasvětit svůj život Kristu. Není žádná budoucnost pro dnešní špatný svět. Nemravné poměry Sodomy se dnes opakují, přitom politický svět, pomalu, ale jistě a neúprosně míří k Harmagedonu, který zanechá širokou stezku zkázy a smrti všude na světě.

Lidstvo je bláhové. Většina lidí nedbá Boží rady a zamítla jeho cesty. Tak to bylo i v době Abrahama a tak je to i dnes.

Poté co se Lot oddělil, další zpráva a slib o naději byli dány Abrahamovi. Bylo mu řečeno:

„Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na

západ, neboť celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až na věky....Ted' projdi křížem krážem tuto zemi, NEBOŤ TI JI DÁVÁM“ (Genesis 13:14-17).

Bůh neřekl, podívej se nahoru, do nebe, mimo zemi, do Jeho říše času a prostoru! Území, které bylo slíbeno Abrahamovi je náš S V Ě T! ; a délka času; Navěky! Zde tedy ani teorie o „*nesmrtelné duši*“ (tento výraz, se ani v Bibli nenalézají) nezapadá do slibu. Samozřejmý úmysl slibu je, že Abraham musí zdědit zemi *až navěky*; a to vyžaduje jeho vzkříšení do věčného života.

Jen tímto způsobem zdědí zemi!

Celá Bible je založená na tomto hmatatelném a krásném slibu. Byl to základ apoštolského zvěstování. Je to základní učení Nového a Starého zákona. Když vysvětloval svou víru a naději Štěpán, první křesťanský mučedník, založil na ní svoji obranu:

„Bůh slávy se zjevil našemu praotci Abrahamovi....a řekl mu: Opusť svou zemi a své příbuzné a jdi do země, kterou ti ukážu. A tak vyšel Abraham z Chaldejské země ... a přestěhoval se do země (Izrael) v které nyní žijete! (Židé) Ale (Bůh) nedal mu z ní do vlastnictví ani píď, slíbil však, že ji **dá natrvalo jemu i jeho potomkům...**“ (Skutky 7:2-6) .

S přihlédnutím na Štěpánovo prohlášení, jak tedy Abraham zdědí zemi? Odpověď zní: Abraham bude vzkříšen z mrtvých a obdrží věčný život. Uplynulo několik let po umučení Štěpána a apoštol Pavel stál před soudem, aby hájil svůj život. Pavel též založil jeho obranu na slibech, které dal Bůh Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, otcům židovské rasy. Pavel stál odvážně před jeho soudci, a prohlásil: „Nyní stojím před soudem, protože trvám na zaslíbení, které dal Bůh našim otcům...“ A pak zdůraznil co ten slib znamená, když dodal: „**Což se vám zdá neuvěřitelné, že Bůh křísí mrtvé?**“ (Skutky 26:6-8).

Je to zkrze vzkříšení z mrtvých do věčného života, (ne na nebe vstoupení po smrti) jak Abraham obdrží zemi. Toto je Naděje, kterou dává Bible....Izajáš učí: „Tvoji mrtví obživnou, má mrtvá těla vstanou!“ (Izajáš 26:19) David se modlil: „Ty jsi mi dal zakusit četná zlá soužení a zase mi život vracíš a z propasti země přivádíš mě nazpět. Ty mě stále činíš větším, útechou mě zahrnuješ.“ (Žalm 71:20-21). Kristus slíbil těm, co žili ve shodě s jeho vůlí: „**Blaze tobě,....bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých**“ (Lukáš 14:14).

Pravý křesťan.

Abraham bude vzkříšen, aby zdědil svět! To jest to co Bible učí; a obrození Izraele v novodobých časech je Boží záruka splnění slibu. Abraham je vyobrazený jako dědic světa. Pavel o tom napsal: „Zaslíbení, že dostane svět za dědictví, nebylo dáno Abrahamovi a jeho potomku na základě zákona, nýbrž na základě spravedlnosti z víry“ (Římanům 4:13).

Ale Abraham svět nezdědí sám. Je vylíčen jako: „Otec věřících“ (Římanům 4:11) a Pavel k tomu přidává, že věci týkající se Abrahama, „to nebylo napsáno jen kvůli

němu **...nýbrž také kvůli nám...**když my věříme v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána...“ (**Římanům 4:24**).

A pravý křesťan je proto ten, který je povolán, počítán za Abrahamova potomka a který se stane dědicem toho, co Bůh Abrahamovi zaslíbil. Bible prohlašuje:

„Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli..Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil“ (Galatským 3:26-29).

Toto prohlášení jasně ukazuje, že když člověk nerozumí a nevěří význam slibů daných Abrahamovi, není ve skutečnosti „v Kristu“, a nezáleží na tom, jestli je členem církve, či byl „pokřtěn“. Na druhé straně to znamená, že pravý následovník Krista, tak jako Abraham, má slíbený svět! A toto je bod Kristova učení na Hoře. On prohlásil: „Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví“ (**Matouš 5:5**). Vezměte v úvahu tuto nádhernou odměnu vyplývající z tohoto prohlášení. To znamená, že Bůh má cíl se zemí a lidstvem na ní a nikdy nebude trpět poměry, které existují dnes. Země už nebude aréna násilí, války, nemravnosti, nemilosrdného zločinu a plná zla, jak tomu je dnes. Zkoumej v Písmu, zda najdeš další povzbuzující verše o nádherné budoucnosti na zemi, kde bude vládnout Pán Ježíš Kristus. Dobře zvaž následující biblická prohlášení: „**Nebesa ta patří Hospodinu, zemi dal však lidem**“ (**Žalm 115:16**). „**Spravedliví obdrží zemi a budou v ní bydlet navždy**“ (**Žalm 37:29**).

„Kdo naději skládá v Hospodina, obdrží zemi“ (Žalm 37:9,11,22).

„Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. V jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: Hospodin - naše spravedlnost“ (Jeremjáš 23:5-6).

„Neochabne, nezlomí se, dokud na ZEMI soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon“. Toto praví Bůh Hospodin...“ (Izajáš 42:4).

„V onen čas nazvou Jeruzalém Hospodinovým trůnem a shromáždí se v něm ke jménu Hospodina v Jeruzalémě všechny pronárody a nikdy už nebudou žít podle svého zarputilého a zlého srdce“ (**Jeremjáš 3:17**). „Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: Pojděte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit. Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Národ nepozvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji“ (**Izajáš 2:2-4**).

Tyto všechny verše, a může jich být dalších sto, zdůrazňují, že naše země to bude, kde bude budoucí království Krista a země to je, která bude dána do věčného dědictví věrným! A tato skutečnost poskytuje praktické řešení problémů, které dnes lidstvo má. Svět bude vysvobozen z úzkosti, která nás obklopuje a problémů, které zamořují dnešní vlády. Se stoupající inflací a ubýváním přírodního bohatství, mladí lidé těžce získávají skromné obydlí, ale skrze evangelium mohou spolu s Abrahamem a Kristem zdědit celý svět! **„Jste — li Kristovi, jste potomci Abrahama a dědicové toho, co Bůh zaslíbil“ (Galatským 3:29)**. My žijeme ve zkažené společnosti, ale díky Bohu,

Bůh nás neopustil! On splní co slíbil Abrahamovi a dalším. Pošle svého syna Ježíše Krista, aby založil Jeho království na zemi.

„Ve dnech těch králů dá Bůh nebes povstat království, které nebude zničeno na věky, a to království nebude předáno jinému lidu. Rozdrtí a učiní konec všem těm královstvím, avšak samo zůstane na věky“ (Daniel 2:44).

„Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce“ (Lukáš 1:32-33).

Ti, kteří následují Krista a zachovají si věrnost až do konce, budou vládnou spolu s Kristem, tak jak to Pán Ježíš slíbil svým apoštolům, řekl:

„Amen pravím vám, až se Syn člověka při obnovení všeho posadí na trůn své slávy, tehdy i vy, kteří jste mě následovali, usednete na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct pokolení Izraele“ (Matouš 19:28).

„Kdo zvítězí a setrvá v mých skutcích až do konce, tomu dám moc nad národy“ (Zjevení 2:26).

A zpívali novou píseň:

„Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras a učinil je královským kněžstvem (králi a kněžími) našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí“ (Zjevení 5:9-10).

Proměněný svět - nová země

Abrahamovi a jeho potomkům, nejen, že jim byl slíben svět, ale též slíben navěky s poctou a slávou. Lidé budou vládnout s Kristem, jako vybraná šlechta celosvětového království, které bude založeno na zemi. V celé Bibli, Bůh jasně zjevuje lidem jeho plán a cíl založit Jeho vládu nad troskami výsledků lidských vlád. V Božím království bude Kristus vládnout jako Král, a jeho vykopení budou vládnout společně s ním. „Budeme s ním i vládnout“ (2.Timoteovi 2:12).

Je to shrnuté prohlášení Bible, že vzkříšení, a všichni nesmrtelní následovníci Pána Ježíše budou „vládnout s Kristem tisíc let“ (Zjevení 20:4).

I prorok Daniel prohlásil: „Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat“ (Daniel 7:27).

Jiná prohlášení jsou:

„V jeho dnech rozkvete spravedlivý, bude hojný pokoj, dokud nezanikne měsíc. A panovat bude od moře až k moři, od Reky, do dálav země... Jeho jméno bude věčné, dokud potrvá slunce, poroste jeho jméno. Budou si jim žehnat, všechny národy ho budou blahoslavít“ (Žalm 72:7-17).

„...tak Panovník Hospodin dá vzkličít spravedlnosti a chvále přede všemi pronárody“ (Izajáš 61:11).

„Pronárod a království, jež by ti nesloužily, zhynou. Takové pronárody propadnou úplné zkáze“ (Izajáš 60:12).

Kristova vláda na zemi dokonale změní život lidí. Lidé se naučí žít mezi sebou ve shodě a přátelství. Lidé budou chválit Boha. Bude platit: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi.“ Industriální a mezinárodní třenice ustanou pod jednou dokonalou vládou. Národy budou sjednoceny pod jedním králem a obejdou se bez potřeby nákladného zbrojení, které dnes vysává blahobyt od lidí poněvadž jde o velké náklady. Lidé budou sdružení v jedno náboženství, které je spojí k společné oslavě Boha. Moudrá a neomylná vláda Kristova zbaví svět břemene chudoby a problémů a **„Země bude naplněna poznáním Hospodinovy slávy, jako vody pokrývají moře“ (Abakuk 2:14).**

Tento nádherný Boží plán pro budoucnost, bude brzy uskutečněn! Současné plnění proroctví Bible, zvláště pak obrození Izraele a jiných událostí na Středním Východě, dosvědčují, že příchod Kristův je velmi blízko. A není o tom pochyby. A proto my rádi uvítáme příležitost informovat Vás o těchto pokročilých událostech v tomto směru.

Boží ochrana nebo zkáza?

Boží cesta je výzva k následování.

A bylo to tak i v dobách Abrahama. Spor mezi pastýři Lota a Abrahama, tehdy vedl k rozdělení cest těchto mužů. Stalo se to na velice významném místě, bylo to „mezi Bét-elem a Ajem“ (**Genesis 13:3-4**) Slovo **Bét-el** znamená „**Dům Boží**“ a Aj znamená „**Zkáza**“! Město Bét-el leželo na vrcholu, a potřebovalo to rozhodnutí a úsilí tam dojít, ale město Aj leželo pod vrškem a bylo poměrně lehce dosažitelné. Na okamžik oslněný Lot, přitahován lákavou vidinou materialistické Sodomy, si vybral dobře zavodněné pastviny pod městem, které nabízely pohodu a nadbytek. Nechal Bét-el Abrahamovi, a sám šel dolů do **Aje** a do **Zkáz!**

Je to podobenství osudu. Obrazně řečeno, všichni, kdo jsou vyzváni evangeliem Božím, se musí rozhodnout, tak jak Abraham i Lot udělali. Dnešní sociální svět je silně přitažlivý. Zdá se, že nabízí příležitosti nadbytku, zábavy a blahobytu. Ale co svět nabízí vede jen ke zklamání a nakonec ke smrti. Slibuje svět, ale dává jen vše co pomíjí a nakonec věčné místo v hrobě! (**Žalm 49:14-20, Římanům 6:23**)

Na druhé straně Bét-el, nabízí svůj půvab. Též slibuje svět! Ale pod podmínkou oběti a služby. Požaduje od mužů a žen oddělit se od dnešní filosofie a klamu dnešního světa, a dát se na cestu, kterou Bůh určil: **Porozumění a víra evangelia, a křest ve jméno Pána Ježíše Krista!**

A potom svět i jim bude nabídnut a je to zaručeno splněnými proroctvími, že tento slib bude splněn. Ty stejné požadavky a pozvání, které byly pro Abrahama, jsou i pro ty, kteří mají uši, které slyší.

Vše je zahrnuto ve slovech evangelia:

„A proto, vyjděte z jejich středu a oddělte se,“ praví Hospodin, a ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu, a budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů.“ (2Korinským 6:17)

A těm lidem, kteří jsou ochotni toto udělat, Bůh nabízí svět!

